

Як молитовну зустріч на цей місяць під час Великого Посту пропонуємо Хресну дорогу, яку можна провести тільки з молоддю чи в парафіяльній спільноті.

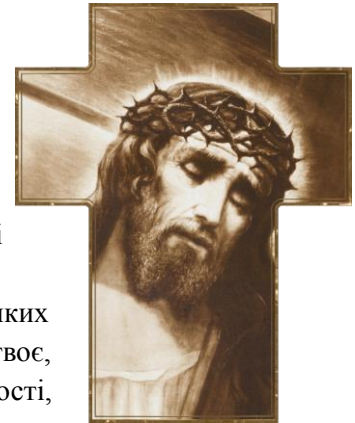
ХРЕСНА ДОРОГА

Вступ

Богослужіння Хресної дороги нагадує нам, як сильно ми пов'язані з хрестом Хреста, який вписаний в наше життя від колиски до могили.

Сьогодні потрібно задати собі питання: якими є наш шлях – мій і твій?

Як часто ми були, може і є, схожими на тих людей, шляхи яких розходяться зі спасительною місією Христа. Чи було наше життя моє і твоє, постійним “часом благодаті”, таким, як життя в любові, справедливості, мирі? В свободі дітей Божих?

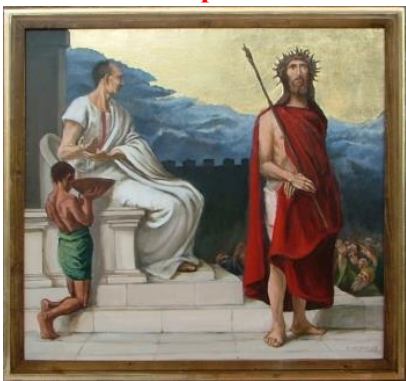
Ми на нашому шляху, після глибоких роздумів, будемо намагатися відповісти:

- скільки разів ми були Киринаєнцями, Веронікою, Петром, що відрікся; Фомаю, що мав сумніви, чи не дай Боже, Юдою?

Може, знаходячись в натовпі людей, ми шукали пригод, сенсацій? З певністю є багато таких людей, ми шукали пригод, сенсацій? З певністю є багато таких, які, переглядаючи власну біографію, знайшли в ній Марію і Івана, що перебували поряд з Христом – супроводжуючи його до самої Голгофи.

Нехай нам допоможуть ці роздуми признати свою слабкість і з покірністю йти за Ісусом, несучи свій власний хрест.

Стояння 1 – Вирок

1. Ісуса зрадила людина, яку Він так сильно полюбив. Він, як Бог, міг одним рухом присмирити бурю, але зараз Він мовчить і чекає вироку.

2. Зради- малі і великі- повторюються на сторінках історії кожного століття. Вона знає багато таких вироків до смерті. Омивання рук послідовника Пилата. І все сильніше розходиться крик: “Розіпни!”

3. Цей образ смерті проходить крізь віки.

І буде суд за зраду Божих заповідей, за пилатове омивання рук, за невинну кров. На початку XXI століття ми, які звершуємо бичування і які підлягаємо йому, помолимося, щоб зі сміливістю ми могли говорити правду і захищати її.

1. Прости мене Боже, за грішні, несправедливі осудження, які часто направляються як стріла, яка зранює і вбиває.

2. Може це також і твоя історія?
Потрібно, щоб ти розумів її.

Стояння 2 – Тягар хреста

1. “Ісус, якого називають Христом” (Мт 27,17) бере хрест на свої плечі. Починається хресна дорога.

2. Якби ми знали дар Божий, що розсіяний вздовж хресної дороги Ісуса, який пройшов двадцять століть тому, і який повторюється під час кожної Святої Літургії, то наш життєвий шлях став би простішим, легшим. Тоді б ми йшли разом з Ісусом, несучі свій хрест.

3. “Не як я хочу, а як Ти, Отче”.

Чи готовий я виконувати волю Бога навіть якщо б мені було тяжко, дуже тяжко? З цієї праці народжується моє спасіння.

Стояння 3 – Перше падіння

1. Христос падає. Він не користується перевагами своєї божественної сили. Він хоче бути подібним до нас у всьому, крім гріха.

2. Тягар хреста перевищує силу плечей, коли ми покладаємо надію лише на себе самих. Відбувається перше падіння, а за ним наступне:

- перший обман,
- перший прогул у школі,
- перша чарочка,

- а може перший наркотик,
- перша зрада.

Все починається з першого разу, навіть якщо перше падіння найважче. Важчим є прийнятий перше рішення, коли гріх не запусти в ще глибокого коріння в серце. Коли людина слабка духовно, вона швидше падає і починає котитися все нижче і нижче.

3. Господи, ти знаєш мої сили, і знаєш, на що я здатен. Маю надію, що час найтяжчого випробування, коли я впаду, Ти не дозволиш мені лежати в землі, але укріпиш мене своєю благодаттю і даси мені руку, яка підніме і укріпить для продовження життєвого шляху.

Стояння 4 – Зустріч з матір'ю

1. Марія зустрічає Сина, який хитається під тягарем хреста. Це була тільки мить, але в цьому миттєвому погляді вмістилося все: любов, страждання, біль.

2. Зустріч з матір'ю — це урок для нас. Надія, що ми несемо, на нашому шляху, є матір. Вона з'являється в найважчих моментах, коли і нас розпинають, чи коли ми розпинаємо. Допомогає нести хрест чи встати після падіння.

Дякую Тобі, Боже, за цей дар, за твою Матір — Марію.

3. У кожної людини є матір. Земна мати повинна вести до Ісуса. Брати приклад з тої, котра перша вийшла на зустріч з Ним прийняла Його у Віфлеємі, виховала і супроводжувала на шляху до Голгофи. Земна мати, чи не сходиш ти з її шляху? Не закриваш двері своєї родини перед дитиною, яку не хочеш прийняти – чи не підпишеш вирок смерті?

1. Скорботна матір, випроси мужність і відвагу матерям всіх часів. Я хочу, щоб з цієї миті в моєму житті завжди поруч йшла Матір Христа.

Стояння 5 – Людина з Кириней.

1. Симона закликають, примушують нести Хрест з Ісусом. Христос, ідучи подіями історії з хрестом на плечах, у нашому столітті має багато Киринейців серед молоді та дорослих. Де кого з них примусили нести хрест.

2. Нести хрест за примусом – це подвійний тягар. Така людина не розуміє, що на своїх плечах вона несе свою долю – своє спасіння.

3. Господи, відкрий моє серце на світло віри, котра дозволить мені зрозуміти істину, що, допомагаючи іншим, я отримую більше, ніж віддаю.

Стояння 6 – Вероніка отирає лик Христа

1. Іуда зрадив. Петро відрікся. Вероніка, ідучи за потягом серця, мала сміливість стати на дорозі і протягнути руки, щоб отерти лице Ісуса. Велика любов у малих речах. Христос – Бог, котрий є самою Любов'ю, шукає людину, чекає від неї хоча б маленького прояву любові, розраховуючи на її сміливість в супереч суспільної думки.

2. Сьогодні, у XXI столітті, чиста та щира любов не в моді. Образ Вероніки, отираючої лик, є нам наукою, як допомагати людям приниженим, несправедливо засудженим, щоб зменшити їх біль –

допомогти їм нести свій хрест.

3. Боже, прости! Поможі мені відновити духовну постать, щоб моя душа стала білою, як полотно, на котрому Ти залишиш відображення Свого Образу.

Стояння 7 – Друге падіння

1. По дорозі на Голгофу Христос падає вдруге. Тяжко підводиться і йде далі, аби дійти до мети, тому що великі речі вимагають більших зусиль.

Це історія життя кожної людини, котра падає, але мусить підвестись і підніматися до верху.

2. Це моє падіння подвоїло Твої страждання; упав Ти, який своїми стражданнями намагався спасти світ.

3. Складаючи в Тобі всю надію, я шлю Тобі сьогодні прохання з моєї стомленої землі, на якій Ти лежиш – дай мені сил, щоб я підвівся, щоб не загинули ті, котрих я зрадив своїм падінням. Ще раз приклоняюсь перед Тобою у покорі і прошу, пробач мені, Добрий Боже.

Стояння 8 – Ісус зустрічає жінок, котрі плачуть

1. Співчуття - це великий дар, який ми можемо принести страждаючим. Але щоб співчувати потрібно ввійти на шлях тих, хто страждає. Жінки вийшли на зустріч зі страждаючим Спасителем.

2. Проте співчутливі сльози жінок не задовольняють Його - Він їх повчає і вимагає сліз покаяння: “Дочки Єрусалимські, не плачте про Мене; Але плачте про себе і дітей своїх!”.

3. Як часто я схожий на всіх тих людей, шляхи яких розходяться із путями Спасителя. Дивлюся, співчуюю і йду особистим шляхом, корисним для себе шляхом далеко від заповідей. Легше плакати, аніж сказати правду, чи подати руку допомоги. Легше коментувати падіння інших, ніж заглибитись у потаємні кутки свого сумління, приклонити коліна у сповідальні і сказати: “Отче, я згрішив – пробач мене!”.

Стояння 9 – Третє падіння

1. Вже зовсім близько Голгофи, Ти знову падаєш, Ісус! Третє падіння найбільш болісне, в якому Христос занурює лице у пил землі, ніби хотів у такий спосіб доторкнутись до дня людської немочі, і промовити, що немає такого падіння у житті людини, після якого неможливо було б піднятися за допомогою люблячої руки і благодаті Божої.

2. На хресній дорозі зустрічаються Бог та розбійник – представник людей, яким у житті не повезло: люди різного віку, програвши духовно, котрі мають багато сумнівів, заплутані у різних поганих звичках, байдужі до дій Божих та людських.

3. Допоможи мені, щоб я ніколи не піддався спокусі залишитись у гріху. Щоб умів помічати Тебе у Церкві не тільки тоді, коли Ти збираєш коло себе багато людей, а й тоді коли йдеш сам на хресній дорозі, принижений і усіма залишений.

Стояння 10 – З Ісуса Христа здирають одяг

“Ділили одяг Його; кидаючи жереб”(Мф 27,35)

1. Христос народився у бідності.

Вбогий, позбавлений усього, Він йде на смерть. Залишилась у Нього тільки сила бути людиною, і ніяка інша сила не спроможна Його позбавити цього.

2. Людина стає перед Богом у оголеній правді свого життя. І тільки вона – правда – буде захищена...

3. Навчи мене, Господи, поважати людину, а не її одяг. Прошу Тебе, даруй мені нові очі і чисте серце.

Стояння 11- Перед лицем смерті

1. Розп'яття містить в собі всю бемежність болю і жорстокості. Христос прийняв їх у мовчанні. Він виконав до кінця волю Батька – віддав усе.

Яким буде це тисячоліття?

Чи всадить Христос у землю хрест, який Він ніс протягом всієї історії, щоб на верхів'ї віку його було видно усім - щоб він усіх притягнув до себе?

2. Можливо нам потрібні будуть знаки, громи, землетруси, щоб ми увірували, як той сотник, котрий бачивши все це, сказав: “Воістину, Він був Сином Божим”(ср. Мф 27,54).

3. Як я переживаю своє життя?

Господи, укріпи мене своєю благодаттю, аби, будучи вільною людиною, я переживав її з гідністю – у дісі віри, надії та любові до Бога і людей.

Стояння 12 – Ісусове «Сталося»

1. «Немає більшої тої любові, якщо хтось покладе душу свою за друзів своїх» (Ін 15, 13)

Той, хто є життя, не «помер» на хресті, але «віддав своє життя» як дар – приймаючи смерть.

Достатньо однієї краплинки Його крові для спасіння усіх поколінь.

2. Церква у Велику П'ятницю мовчить – їй не достає слів, щоб висловити всю глибину відчуттів. Тоді промовляє сам хрест, котрий ж дверми, через які увійшов Бог і продовжує входити у життя людини.

3. У кожної людини є свій хрест і своя година смерті. Кожний знає, що помре. Потрібно теж, щоб кожний знав, що він воскресне. Ти обдарував мене, Господи, розумом, допоможи мені скористатися ним у найбільш важливій справі, котра є моїм спасінням – поможи мені добре підготуватися до смерті.

Стояння 13 – На руках Матері

1. Остання частина дороги Христа – с хреста у труну – пройшла через руки Марії – Матері. Та, котра була найбільше обдарована Богом, тепер платить найбільш високу ціну – страждає разом з Сином. Тому, що любов наколи не віддаляється ні від колиски, ні з Голгофи. Любов вірна до кінця.

2. Саме такою є Матір. Коли всі відійдуть, залишається ще ніжне серце Матері. Так чинить Мати Ісуса і так чинить Матір – Церква. Так чинить кожна справжня земна мати.

3. За посередництвом Марії, я прошу Тебе, Господи, про укріплення усіх залишених, одиноких і покинутих. Всели ці їхні серця надію, що Ти і Твоя Матір завжди поряд із ними.

Стояння 14 – Свідок Воскресіння

1. Труна, перший свідок воскресіння, навіть якщо і залишилась пуста, вона стала ознакою нового життя. Від труни Христа бере початок новий розділ історії людства.

Усі, хто йшов за Христом, спрямовують свій погляд в сторону Його гробу з надією воскресіння.

Через хрест Ісус привів усіх людей на небо.

2. Господи, допоможи мені зрозуміти, що і моє страждання може відкрити небеса багатьом людям. Вирвати їх з духовного гробу-гріха зневіри, збудити надію і наповнити радістю, що смерть – це

лише двері, за якими починається новий розділ життя.

3. вчини так, щоб моє серце ніколи не було каменем, закриваючим Твій гріб; щоб моя любов була сильною настільки, щоб могла перейти через поріг, за яким Ти постійно мене чекаєш.

Закінчення

Господи, я супроводжував Тебе на цій дорозі, котра має бути і моєю дорогою. Але я боюся хреста.

Тому я Тобі дуже вдячний, що Ти поніс його для мене, щоб зробити мене щасливим.

Хочу, щоб усі ці страждання з сьогоднішнього дня завжди стояли перед моїми очима. Всі ці страждання, котрі Ти повинен був прийняти через любов до мене.

Господи, вчини так, щоб я вже ніколи не боявся іти Твоїми слідами, шляхом мого життя, і щоб я навчився через любов до Тебе любити кожную людину, як Ти нас полюбив.